

Tárgyak:	Az Arno Firenzénél
Intézmény:	Szépművészeti Múzeum Dózsa György út 41. 1146 Budapest
Gyűjtemények:	Régi Képtár
Leltári szám:	REK_647

Leírás

A 18. század végére Velence már csak múltbéli dicsőségének romjaiból élt. A város fő bevételi forrása a turizmus lett, s ahol két évszázada a diadalmas flották legénysége vonult, most kalandorok, kurtizánok és hamiskártyások zsbongtak a brit, német, vagy épp magyar aranyifjak körül. A turizmus pedig életre hívta a festészet új műfaját: a városlátképet, amit a látogató emlékként hazavihetett, hogy ott is felidézze Casanova és Vivaldi világának hangulatát. A műfajteremtő mester a Canalettonak nevezett Antonio Canale volt, bár unokaöccse, Bernardo Bellotto semmivel sem maradt mögötte színvonal dolgában. Ám míg nagybátyja - leszámítva egy évtizedet Londonban - mindegyre a jól ismert velencei szegleteket festette, addig Bellotto egész Európa krónikása lett, Rómától Bécsig és Drezdától Varsóig. Hanem ez a lenyűgöző ifjúkori remekmű, hiába készült Firenzében, mégiscsak leleplezi, hogy alkotója hol tanult meg nézni és látni. Az épületek precízen kiserkesztett vonalai azt bizonygatják, hogy fényképszerűen hű dokumentum áll előttünk, az Arno folyó valahogy mégis mintha a velencei Grand Canal maszkját ölténé magára. A firenzei építészeti eredendően tömszibb formái finoman, alig észrevehetően megnyúlnak, a bárkák pedig mintha készakarva gondolának mímelnék magukat. A legárulkodóbbak mégis a víz tükrén sziporkázó, varázslatos fénycsillámok: még az is lehet, hogy Firenzében is pont így szikráznak tényleg, de az egészen biztos, hogy ilyen közletről csak Velencében lehet őket megfigyelni. Vécsey Axel

Alapadatok

Anyag/ Technika:

Vászon / olaj

Méretek:

62 x 90 cm

Események

Festmény mikor 1740

készítése

ki

Bernardo Bellotto (1722-1780)

hol

Kulcsszavak

- festmény